

1		Titelblad.
2		Renus of René van Nassau werd op 5 februari 1519 in Breda in het kasteel geboren. Hij was, na een jong gestorven dochter, het tweede kind van graaf Hendrik III van Nassau en zijn tweede vrouw Claudia de Chalons-Orange.
3		Vader Hendrik III (*1483) was graaf van Nassau en heer van Breda. Door zijn werk als kamerheer van keizer Karel V reisde hij door heel Europa en verdiende daarmee flink wat geld. Moeder Claudia (*1498) was geboren en opgevoed in het familie-kasteel in het Franse Orange. In 1515 trouwde zij met Hendrik.
4		René bleef de eerste tijd van zijn leven op het kasteel en vergezelde zijn ouders niet op de vele reizen naar Brussel die zij maken moesten om in de nabijheid van keizer Karel V te zijn. Op 31 mei 1521, toen René nog maar net twee jaar oud was, overleed Claudia. De kinderjaren van graaf René, zullen dan ook wat eenzaam zijn geweest, want ook zijn vader was door zijn werk zelden in thuis.
5		René werd vanaf 1525 opgevoed samen met vier pages, tegelijk ook zijn speelkameraadjes. Een jaar later kwamen daar nog drie bij. Het waren allemaal adellijke zonen. Zij kregen op het kasteel onderwijs van Otto van Galen. De hondenkamer werd omgebouwd tot leslokaal. De jongens kregen een militaire opleiding en daarnaast lessen in Grieks, Latijn en Frans.
6		René van Nassau was nog maar juist elf jaar oud toen zijn oom Philibert de Chalons bij de belegering van Florence op 3 augustus 1530 sneuvelde. Zijn hele erfenis ging naar zijn neefje René. René kreeg niet alleen verschillende gebieden en veel geld, maar ook het prinsdom Orange. Nog belangrijker was dat hij de titel prins van Oranje erfde van zijn oom.

<p>7</p>		<p>Door de erfenis was René verplicht om naam en wapen van Chalons aan te nemen. Voortaan noemde hij zich en tekende hij: René de Chalons, par la grace de Dieu, prince d'Orange. Ook het devies van zijn oom nam hij over: 'Je maintiendrai Chalons'.</p> <p>Vanaf nu komen we René toch met verschillende benamingen tegen: René van Chalons, René van Chalons-Orange, René van Oranje-Nassau. Die laatste komt ons het meest bekend voor. René was eigenlijk graaf van Nassau, maar werd door de erfenis ook prins van Oranje. De titel prins is hoger dan de titel graaf, dus komt Oranje vóór Nassau: Oranje-Nassau.</p>
<p>8</p>		<p>Intussen was graaf Hendrik III voor de derde keer getrouwd, nu met de Spaanse markiezin Mencia de Mendoza. Hoewel het huwelijk al in 1524 plaatsvond, kwamen Hendrik en Mencia voor het eerst in 1530 op het Bredase kasteel. Nu er met de zeer rijke Mencia ook veel geld naar Breda kwam, kon Hendrik zijn droom waarmaken: het oude kasteel verbouwen tot renaissancepaleis.</p>
<p>9</p>		<p>De militaire opleiding van René werd afgesloten en toen hij nauwelijks 19 jaar oud was, werd hij benoemd tot generaal van een keizerlijke legerafdeling van Karel V.</p> <p>Kort na een succesvolle veldtocht, overleed graaf Hendrik vrij plotseling op 14 september 1538 in Breda.</p>
<p>10</p>		<p>Na vele onderhandelingen werd op 25 augustus 1540 in Bar-le-Duc het huwelijk gesloten tussen René en Anna van Lotharingen. De feestelijkheden werden na enkele dagen voortgezet in Nassau. Pas op 8 oktober 1540 werd de zogenaamde Blyde Incomste in Breda gehouden.</p> <p>Lang kon René er niet van genieten, want hij moest weer op oorlogspad. Pas in het najaar van 1543 keerde hij, nu ook als stadhouder van verschillende gebieden, terug naar zijn vrouw in Breda.</p> <p>In maart 1544 werd dochter Maria geboren. Na drie weken stierf zij echter al.</p>

<p>11</p>		<p>Enkele weken later, op 15 april 1544, kreeg de prins van Oranje wederom bevel zich bij het leger te voegen om deel te nemen aan een veldtocht in Champagne. In Metz ontmoette hij keizer Karel V. Samen vertrokken ze naar St. Dizier.</p> <p>Voor alle zekerheid maakte René op 20 juni in het keizerlijke kamp zijn testament op. Mocht hij ooit zonder mannelijke erfgenamen komen te overlijden, dan zouden al zijn bezittingen naar zijn neefje Willem gaan.</p>
<p>12</p>		<p>Op 17 juli 1544 inspecteert de prins van Oranje zijn troepen. Juist op dit moment loste de artillerie van St. Dizier een schot dat de prins raakte: de kogel trof hem tussen hals en rechterschouder, welke verbrijzeld werd. De verwonding liet zich aanvankelijk, hoewel Chalons veel pijn leed, niet dodelijk aanzien. Meteen werd de prins naar het hoofdkwartier van de keizer vervoerd, waar men hem verbond en Karel V hem herhaaldelijk bezocht. Al snel verslechterde de toestand: hoge koorts traden op en een verstijving. De keizer week niet meer van het ziekbed, de geneesheren deden wat in hun vermogen was, maar alles bleef vruchteloos. Zo eindigde deze Nassau, nog maar 25 jaar oud, zijn leven dat zo kort en roemrijk was.</p>
<p>13</p>		<p>Het was in die tijd gebruikelijk dat hart en lichaam van belangrijke personen gescheiden werden. Zo ook bij René. Zijn hart en ingewanden werden begraven in een opmerkelijk grafmonument in Bar-le-Duc. Het lichaam werd bijgezet in de familiegrafkelder in de Onze Lieve Vrouwe Kerk in Breda.</p>
<p>14</p>		<p>René van Chalons heeft in zijn testament vast laten leggen dat zijn bezittingen, bij gebrek aan een mannelijke opvolger, geërfd zouden worden door zijn neef Willem van Nassau-Dillenburg.</p> <p>Deze Willem wordt, vanaf het ogenblik dat hij erft van zijn oom, Willem van Oranje, prins van Oranje. Hij is dan 11 jaar.</p>
<p>15</p>		<p>Einde Breda's kwartierke.</p>